

MLADÁ FRONTA

DNES

[WWW.IDNES.CZ](http://www.idnes.cz) PONDĚLÍ 10. 2. 2014

Startovací byt dětem z domova umožní získat životní zkušenosti

LITOMĚŘICE (ju) Dnešní dětské domovy už dávno nejsou neúspěšné ubytovny pro desítky mladých lidí. V litoměřickém domově žije 22 dětí v rodinných skupinách. Dvě tety a maximálně osm mladých lidí sdílí pokoje, klubovnu i jídelnu. A teď se tu tři z nich posunou ještě o něco blíž k tomu, jak žijí jejich vrstevníci v normálních rodinách. Zařizují si startovací byt, kde nasbírají zkušenosti, které budou potřebovat, až domov opustí.

„Trávíme spolu hodně času, povídáme si o tom, co je baví a z čeho mají obavy. Starším dětem vysvětlujeme, že začátek samostatného života nebude snadný. A protože jim ho chceme co nejvíc ulehčit, vymysleli jsme projekt startovacího bytu pro čtyři mladé lidi. Získali jsme na něj podporu z programu Think Big od Nadace Telefónica,“ říká 26letá Lucie Trnková, která v domově pracuje dva roky jako vychovatelka.

Každý, kdo dovrší osmnáct let, musí dětský domov opustit. Pokud studuje, má možnosti dvě: zůstat, anebo odejít. Jenže kam jít a kde sehnat práci? „Na to vše je postupně

připravujeme. Chceme, aby si vyzkoušely to, co se běžně v rodinách dělá. Přes týden je o děti postaráno, ale o víkendech už je to na nich: Jezdí s námi na nákup, mají služby, kdy se střídají o úklid nebo vaření. Je tady hodně dětí, které si tu zvykly. Je to jejich domov, bydlí tu od malička, třeba deset patnáct let. Často ani nechtějí myslet na to, že budou muset odejít,“ říká Trnková.

V Litoměřicích dosud žádný startovací byt nebyl. „Napadlo nás, že opravíme byt v zahradním domku, který stojí pár metrů od našeho domova. Je pro mladé

lidi, kteří studují. Mohou zůstat na nejvýš do 26 let, kdy jim končí status studenta. Pobyt si hradí ze sociálních dávek, které dostávají od státu,“ přibližuje vychovatelka.

Renovace bytu trvala půl roku. Děti, které sem přijdou, si samy navrhly, co bude v jednotlivých pokojích, sestavily rozpočet a nakoupily nábytek a další vybavení. Už za pár dnů se sem dva chlapci a jedna dívka nastěhují. Budou sice na dosah původního bydlení, ale získají samostatnost.

» Více na straně B2

„Byt je pro ty, kteří studují, nejvýš do 26 let. Pobyt si hradí ze sociálních dávek, jež dostávají od státu.“

Lucie Trnková
vychovatelka

Poprvé jen sami za sebe. Tři mladí lidé okusí život naostro

Na první pohled je to obyčejný byt. Postel, skříň a dvě židle. Ale tenhle je jako splněný sen. V sobotu si tři mladí lidé z dětského domova v Litoměřicích poprvé zkusili samostatné bydlení. Mají **startovací byt, kde začnou žít už jako dospělí.**

LITOMĚŘICE Vstupní hala litoměřického dětského domova je plná dětí, připravují pohostění na velkou slávu. Za chvíli se všichni nahnou do zrekonstruovaného bytu, který je jen pár metrů odtud a brzy se tam nastěhují tři mladí lidé, kteří dosud žili spolu s ostatními. Jedním z nich je osmnáctiletý Daniel Tregner.

„Jsem v domově už šest let a je to vlastně lepší než u rodičů. Vyrůstal jsem u táty, má zahradnickou firmu. Odmalicka jsem pro něj musel dělat, nešlo odmítnout. Někdy jsem kvůli tomu ani nešel do školy. Pořád jsme se hádali, a tak jsem utekl k mámě. Jenže u ní to taky nebylo ono, tak jsem si v devíti letech řekl, že to prostě zvládnú sám,“ líčí Daniel své složité dětství.

Tři roky byl víc na ulici než doma, s partou kamarádů. Jak říká, vydělá „blbosti“, a tak se nakonec ocitl v diagnostickém ústavu. Po dvou měsících byl přijat v dětském domově v Litoměřicích.

„Na začátku to bylo těžké. Nemohl jsem si zvyknout, že tady má všechno přesný řád. Snídaně, škola, oběd, učení, večere. Tohle jsem nikdy předtím nezažil. Dřív jsem si dělal, co jsem chtěl. Hlavně mě vždycky bavilo kreslení. Od deseti let jsem věděl, že tohle je můj svět,“ říká mladý výtvarník a ukazuje sešity plné černobílých kreseb.

Portréty slavných zpěváků a her-

Vlastními silami Daniel Tregner, Jiřina Karhanová a Lukáš Lam pro svůj startovací byt sami nakoupili nábytek, opravili v něm dveře či smontovali poličky. Peníze na rekonstrukci získali od nadace. Foto: Zx Karel Pešek, MAFRA

ců střídají nápisy graffiti nebo obrazy inspirované indickým uměním. Daniel studuje 2. ročník oboru aranžér. A má spoustu plánů do budoucna. „Nejvíč mě baví kreslení, hlavně

portréty. Už jsem měl i výstavu v Litoměřicích. Až skončím školu, chci jít studovat aplikovanou psychologii. Zajímá mě, co si lidé myslí, když malují, a jak na ně obrazy působí.“

Slavnostní otevření Jiřina Karhanová a ředitelka dětského domova Radka Badinková v sobotu přestřihly pásku do startovacího bytu, kde si dívka a dva chlapi už za pár dní vyzkouší skutečný samostatný život.

„Až skončím školu, chci si najít vlastní bydlení. Hlavní je mít plán a udělat pro něj všechno.“

Daniel Tregner, 18 let

tisíc. Zdá se to hodně, ale o peníze až tak nejde. Pro řadu dětí je složité zorientovat se v životě, někdo to prostě nezvládne. Já a moji kamarádi Lukáš a Jiřina tu ale chceme žít. Napadlo nás, že si opravíme byt v zahradním domku u dětského domova. Loni jsme se přihlásili do programu Think Big od Nadace Telefonica a podařilo se nám sehnat peníze na rekonstrukci,“ říká Daniel.

Mladí lidé už si tak vyzkoušeli, jak se zařizuje byt. Museli nakoupit nábytek, opravit dveře, smontovat poličky. Zatím jsou jejich pokoje vybavené jen tím základním - postel, skříň, záclony. Pro začátek to ale určitě stačí. A za pár dnů už si budou zvykat na samostatné bydlení.

„Určitě to bude jiné, budeme mít volnost. Už nemusíme hlásit každou vycházku. Na druhou stranu se musíme víc starat. Váření a praní není ale problém, to zvládnú. Až skončím školu, chci si najít vlastní bydlení. Hlavní je mít plán a udělat pro něj všechno,“ dodává odhodlaně Daniel.

Judita Matyášová